

fremfætte for os sin paa Grunde stottede Mening om, at Anskaffelsen af Monitorer eller af mindre dybtgaaende, mere for Kystforvaret og for Vedligeholdelsen af Forbindelsen mellem vort Lands Dele egnede Fartøier ikke var mere presferende end den Anskaffelse, som han har foreslaaet. Han skulde ikke alene oplyse os om sin egen Mening, men ogsaa om Regjeringens, thi med al Respect for de Sagkyndige, som han har kunnet tilfalde, troer jeg, at dette er et af de Spørgsmaal, der skulde drøstes af den samlede Regjering og navnlig af Soministeren og Krigsministeren i Forening. Jeg spørger da den ærede Minister, om han har drøftet dette Spørgsmaal i Consejlet, om det er blevet forhandlet i Consejlet, og om han har forhandlet det med sin Collega Krigsministeren. (En Stemme: Han er selv Krigsminister). Jeg veed vel, at Krigsministeren er borte, men han har ikke været borte saalænge, at Spørgsmaalet ikke kunde have været forhandlet med ham. Hvad nu dette store Skib angaaer, saa have jo flere af de ærede Medlemmer, der tage Forslaget om dets Anskaffelse i Forvar, og navnlig den sagkyndige Folkethingsmand for Kjøbenhavns 8de Valgfreds (Schonheyder), ligesom ogsaa den ærede Minister selv, skildret det som i og for sig paa ingen Maade stort nok, paa ingen Maade egentlig tilfredsstillende; det er kun et større Skib, et søgaaende Skib o. s. v., og et saadant maatte Flaaden have. Men jeg vil spørge: Hvem borger os for, at det ikke i de halvandet og rimelgviits to Aar, der ville hengaae, før vi i det gunstigste Tilfælde have det, allerede vil være tildeels antiqueret. Der er af det samme ærede sagkyndige Medlem talt om de Forandringer, Pantserklædningen er undergaaet, om, hvorledes Pantseret er voret fra 4 Tommer, til 5, til 6, til 7 Tommer osv.; men er der ikke f. Ex. i dette Dieblif Spørgsmaal om endogaa ganske at forlade Sernbefklædningen? Er dette Spørgsmaal undersøgt? Hvem kan beregne, hvilken Indflydelse dette Spørgsmaals Afgjørelse vil kunne have? Om alt Dette savner jeg Oplysning. — Jeg maa tilstaae, at det undrer mig, naar den ærede Sominister i et saa vigtigt Anliggende som dette ikke har berørt Muligheden af i

alt Fald at faae det omhandlede Skib strax. Skjøndt jeg troer, at det ikke er den Slags større Skibe, vi først skulde have, mener jeg dog, at jeg vilde betænke mig to Gange paa at stemme imod dets Anskaffelse i dette Dieblif, naar den ærede Sominister havde oplyst os om, at han havde nogenlunde rimeligt Haab om at kunne faae det strax; men dette har han ikke gjort. Hvad der ogsaa forekommer mig ganske mærkeligt, er, at den høttagtede Marineminister ikke, som jeg troer — Skjøndt jeg har forhørt mig derom, har jeg ikke kunnet erfare det — har benyttet Krigsministerens Nærværelse i Amerika til der at lade undersøge, hvorvidt vi fra den amerikanske Marine, der som bekjendt reducerer Antallet af sine Skibe, og som ganske vist er i Besiddelse af mange og for os meget brugbare Skibe, maaffee kunde faae et Skib, der kunde være os tjenligt. Saalænge Sagen staaer saaledes, som den staaer i dette Dieblif, saalænge Ministeren til et saakaldet større, men dog ikke stort Skib forlanger et saa overmaade betydeligt Beløb som 1,800,000 Rd., et Beløb, for hvilket vi kunde have omtrent 3 Monitorer i $\frac{1}{3}$ af Tiden, og saalænge han ikke støtter dette Forlangende paa andre Grunde end dem, jeg hidtil har hørt, vover jeg ikke at give min Stemme til et saadant Forslag. Jeg maa overhovedet aldeles referere mig til den ærede Ordfører, naar han ikke alene har gjort opmærksom paa, at det er saa langt fra, at vi have tilfidesat Marinen for Hæren, at vi forholdsviits have gjort meget mere for Marinen end for Hæren, og naar han ved Siden deraf hævdede det Rigtige i Erkjendelsen af, at det, hvorpaa det maa komme an for et lille Land, er at have sine Kræfter samlede og at faae dem til at virke samlede, altsaa langt mindre paa at have Skibe, der kunne sendes langt ud og gaae angrebsviits tilværks imod en Fjende, som vi ikke kunne tænke paa at beherske og indeslutte i hans Havne uden ved Hjælp af Alliancer, og have vi Alliancer, behøve vi ikke det Slags Skibe. Jeg troer, at den ærede Ordfører haade fra det finantzielle og selv fra det maritime Standpunkt kun har gjort sin Pligt ved at fraraade at gaae ind paa det foreliggende Forslag. — Jeg maa